

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลการประมาณผลผลิตมะพร้าว ด้วยระบบภูมิสารสนเทศในพื้นที่ศึกษา พบว่าจุดภาพขนาด 30*30 เมตรในพื้นที่ศึกษามีความถูกต้องภายหลังใช้วิธีการดังกล่าวในการจำแนกอยู่ที่ร้อยละ 70 กระบวนการดังกล่าวสามารถลดเวลาการสำรวจภาคสนามได้เป็นอย่างดี ในส่วนของการกระจายตัวเชิงพื้นที่พบว่าอำเภออัมพวา เป็นอำเภอที่มีการกระจายตัวของจุดภาพประเภทมะพร้าวสูงที่สุดเนื่องจากปัจจัยในเรื่องของทรัพยากรต้นทุนในการเพาะปลูกและตลาดในการรับซื้อผลผลิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวสามารถลดเวลาการสำรวจข้อมูลภาคสนามได้เป็นอย่างดี ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ผลผลิตล้มตลาดหรือผลผลิตขาดตลาดสามารถตอบคำถามเชิงพื้นที่ในส่วนของจำนวนเนื้อที่ของพื้นที่เพาะปลูก นอกจากนี้ผู้วิจัยเชื่อว่าหากมีการลดขนาดของจุดภาพโดยอาศัยภาพถ่ายดาวเทียมที่มีรายละเอียดเชิงพื้นที่สูงขึ้นเชื่อว่าจะสามารถประมาณผลผลิตทางการเกษตรได้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประมาณผลผลิตทางการเกษตรของพืชชนิดอื่นได้อีกต่อไปในอนาคต

นอกจากนี้คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาและสถาบันวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ณ โอกาสนี้ที่ช่วยดำเนินการประสานงานและสนับสนุนงบประมาณในการหาข้อค้นพบเพื่อการทำวิจัยในครั้งนี้

ภาพที่ 13 การตรวจสอบข้อมูลภาคสนาม

ที่มา มรกต วรชัยรุ่งเรือง เมื่อวันที่ 7 เดือน กรกฎาคม 59